

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 589: Phật Dạy: Quên Mất Bồ Đề Tâm Mà Tu Các Thiện Pháp, Là Bị Ma Nhiếp Trì

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 050)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phật dạy: Quên mất Bồ Đề tâm mà tu các thiện pháp, là bị ma nhiếp trì. Phổ Hiền Bồ Tát nói: Lỗi lầm của Bồ Tát, không gì lớn hơn tâm sân hận, công đức tích lũy từ trước, tuy nhiều như rừng rậm, lửa sân hận nếu phát sinh, sẽ thiêu rụi tất cả cùng một lúc. Có thể không sợ hãi sao!】

Đoạn này hoàn toàn là giáo nghĩa của “Kinh Hoa Nghiêm”, nằm trong “Kinh Hoa Nghiêm”. Quên mất Bồ Đề tâm mà tu các thiện pháp, làm mọi việc thiện, nhưng lại không có tâm Bồ Đề; Bồ Đề là giác ngộ, giác ngộ chính là lìa tướng. Giống như trong “Kinh Kim Cang” đã giảng, họ sinh tâm, họ bố thí, đây là làm việc thiện; thế nhưng họ trụ tướng, họ không có lìa tướng. Phật dạy chúng ta “ưng vô sở trụ” (nên không có chỗ trụ), họ lại là “hữu sở trụ” (có chỗ trụ), họ đã không làm được sự vô sở trụ; họ thực hành bố thí, mang cái tâm có chỗ trụ mà thực hành bố thí, đó chính là điều mà ở đây nói: Không có tâm Bồ Đề mà tu mọi việc thiện. Vì sao nói là “bị ma nhiếp trì”? Ma ở đây mang ý nghĩa là dẫn vật, trần trở (chiết ma - 折磨). Bạn tuy rằng được quả thiện, được phước báo, bạn hưởng phước nhưng vẫn phải chịu đựng vô vàn những sự dẫn vật, trần trở, đây chính là bị ma nhiếp trì. Chữ “ma” (魔) mà Phật nói, thực chất chính là mang ý nghĩa dẫn vật, trần trở. Trong các kinh điển thời cổ đại, chữ ma (魔) có bộ thạch (石) ở dưới, là chữ ma (磨) trong từ chiết ma (dẫn vật), chứ không phải bộ quỷ (鬼), nguyên gốc chính là chữ “ma” (磨) này. Việc đem chữ “ma” (磨) trong dẫn vật đổi thành chữ “ma” (魔) trong ma quỷ, chữ ma (魔) trong ma quỷ này là do Lương Võ Đế tạo ra, trong chữ cổ của Trung Quốc không có. Lương Võ Đế cảm thấy sự dẫn vật quá đau khổ, giống như là gặp phải quỷ vậy, cho nên mới bỏ bộ thạch (石) đi, đổi thành bộ quỷ (鬼), đây là việc do Lương Võ Đế làm, do đó về sau chúng ta đều dùng chữ này. Cần phải

biết được nguồn gốc của chữ này, phải biết được bản ý của nó. Bản ý chính là sự dẫn vật, dẫn vật tức là sự dẫn vật của phiền não. Những người hưởng phước, có đại phước báo trong thời nay của chúng ta, trong tâm họ có sự âu lo, họ có sự vương bận, họ có vô số vô vàn những phiền não, đây chính là trong việc hưởng phước có sự dẫn vật, bị ma nhiếp trì. Phước báo càng lớn, sự âu lo vương bận càng nhiều, chịu sự dẫn vật càng lớn, là do bị ma nhiếp trì vậy. Nếu như họ có tâm Bồ Đề, họ hưởng phước sẽ không bị dẫn vật, họ có thể tùy duyên. Họ có phước báo lớn đến đâu đi chăng nữa, họ cũng không để trong lòng. Họ cũng sẽ không đi suy nghĩ rằng: Tài sản này của ta tương lai sẽ giao cho người nào kế thừa đây? Họ không có cái vọng tưởng này, trong tâm họ liền được thanh thoi, không còn vương bận nữa. Nếu là người không có trí huệ, con cái nhiều, tương lai ta cho đứa này thì tốt hay cho đứa kia thì tốt, đứa nào thành tài, tương lai có thể giữ gìn được gia sản, đây chẳng phải là đang khởi vọng tưởng hay sao! Đây chính là tự mình dẫn vật chính mình, đây chính là không có trí huệ Bát Nhã. Người có trí huệ Bát Nhã, tuyệt đối không làm việc này. Cho nên họ có thể thọ hưởng, họ tuyệt đối không có tác dụng phụ, tâm địa họ thanh tịnh, một mây trần cũng không nhiễm, phước báo có nhiều hơn nữa thì cũng như không có việc gì vậy. Vì vậy họ không có sự lo được lo mất, không có cái ý niệm này, đó chính là Bồ Đề, đó chính là Bát Nhã.

Phổ Hiền Bồ Tát nói, lỗi lầm của Bồ Tát, không gì lớn hơn tâm sân hận. Ý nghĩa cũng giống như phần trước đã giảng. Đoạn trước có giảng sân hận là điều cấm kỵ lớn nhất của người tu hành, Phổ Hiền Bồ Tát ở đây cũng nói như vậy, đây là nội dung nằm trong phẩm “Hạnh Nguyện”. Công đức đã tích lũy từ trước, đây chính là “Lửa thiêu rừng công đức”, chính là ý nghĩa trong câu kinh văn này. Công đức đã tích lũy, tuy nhiều như rừng rậm, đây là nói họ siêng năng tu tập, tích công lũy đức, siêng tu phước nghiệp, phước thiện. Lửa sân hận nếu phát sinh, vừa nổi nóng một cái, tâm sân nhuế nổi lên rồi, thì sẽ thiêu rụi tất cả cùng một lúc, thiêu sạch sành sanh không còn gì cả, ý nghĩa này vừa mới nói qua. Có thể không sợ hãi sao! Đây là sự việc khủng khiếp nhất, là sự việc đáng sợ hãi nhất. Điều này giúp chúng ta thấu hiểu chân tướng sự thật, cần phải ở trong mọi lúc, mọi nơi, trong mọi cảnh duyên mà tu Nhẫn Nhục Ba La Mật. Nhẫn Nhục Ba La Mật muốn thực sự đắc lực, nhất định phải tu Bát Nhã Ba La Mật. Không có Bát Nhã Ba La Mật, công phu nhẫn nhục sẽ rất khó đắc lực; muốn công phu được đắc lực, thì không thể rời xa Bát Nhã.